

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema II.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Sic semper de die in diem differunt declarationem mentis suæ & tandem nil nisi lites relinquunt posteris. Cogita illud, *dispone domui*, diuinum fuisse mandatum, Ec. 38. v. 1.

F I N I S.

T H E M A II.

1. Sam. 20. v. 3

Verba Dauidis ad Ionathanum

Viuuit Dominus & viuuit anima tua vno tantum gradu ego morsq; diuidimur : vel vnus tantum gradus inter me & mortem.

D I S P O S I T I O.

Verba hæc sunt Dauidis perturbatissimi, cum à Saule nusquam tutus esse posset, & in maximo vitæ discrimine versaretur & mortem effugere posse minime videretur.

Cum autem omnium hominum, (etiam extra periculum hostile) eadem plane sit conditio, & nemo fere sit, qui de hoc cogitet, quantum distet vita nostra à morte, sicut hic Dauides noster, hæc verbis primam excutiemus & postea subiiciemus locos communes.

Paraphrasis Textus.

Iratum & lænum Saulem (quamuis nunquam lacestrum,) iam dudum fugerat Dauid, & tandem ad Sacerdotem Domini Samuelem, ipsi etiam Sauli formidabilem, confugerat in Rama: sperans se ibi à Saule posse esse tutum. At non tantum nuncios illuc mitit, sed & ipse Saul Rex in Rama venit, & (non sine miraculo) inter Prophetas reperitur ibi. Nihilò tamen sit melior, sed hypocrita est & manet.

Metuens itaque rebus suis, Dauid, cum senex in sinu Prophetæ Samuelis tutum præsidium habere posse animaduerteret, discedit ex Rama, & venit ad amicissimum suum Ionathanum apud hunc in campo conqueritur, de præsentissimo vitæ periculo in quo versetur. Et eleganti simi-

militudine
à morte
possum cu
mor solet
nam emet
prehendat
bi paritur
Profecio
mulza alle
Et hasta
turbatio.
rem, & hoc

Optand
Dauid & f
morte. Iu
longe ad h
Alii in pl
Orogere
quia scrip
Hoc eni
tem Dauid
iam cum n
ber: videlic
Einer Han
& Psal. 144
Ex quid
Qui ingred
ab humo, q
auff überete
tur vix vni
Philosoph
eti à morte
Quo te
Hæc omni
gubte, Me

militudine exprimit periculum: vno tantum passu absum à morte. Jam sum in manibus patris tui, nescio quomodo possim euadere. In toto regno non possum figere pedem, mox solet inuestigare gressus meos. Et quam facile est vnum emetiri passum, tam facile est parenti tuo vt me comprehendat & occidat. Et quia Jonathan difficulter hoc sibi paritur persuaderi, iuramento id confirmat triplici: 1. Profecto. 2. viuere Dominus. 3. & viuere anima tua. Sunt formulæ assuefactionum,

Et has tam urgentes voces exprimit Dauidi magna perturbatio. Sic enim in sinum amici effundi suum dolorem, & hoc ipsi leuamen aliquid offert.

L O C I.

Oprandum esset, omnes Christianos exactissime cum Dauide & frequentissime considerare, quantum absint à morte. Iuuenes putant se longissime abesse à morte, quia longe adhuc absint à senectute.

Alii in plures annos resiciunt finem vitæ.

Ostrogrenarius se annum viuere posse putat. Errant: quia scripturas non consulunt.

Hoc enim illis posset scriptura demonstrare. Sicut autem Dauid hic vnus tantum passum ponit: ita alibi (etiam cum non fugeret à Saule) vnam tantum palmam habet: videlicet Pl. 39. v. 7. Instar palmæ posuisti dies meos. *Ein er Hand breit.* Imo plane nihilum vita nostra. Ibidem & Psal. 144. v. 4.

Et quid verbis opus cū experientia id abunde testetur. Qui ingreditur in planicie tantum distat à morte, quantum ab humo, quia facile collidi potest in terram. *Kan einer auff ebenem Boden den Hals abfallen.* Qui in naui vehitur vix vnus palmæ spacio abest à morte, teste Anacharsi Philosopho. *Qui in curru aut equo vehitur, vno passu abest à morte. Ist vmb ein vmbwerffens oder Fall zu thun.*

Quot regulæ sunt in textu, tot tibi minitantur mortē. Hæc omnia in vno verbo comprehendit cancticū illud lugubre, *Media vita in morte sumus, Mitten im Leben/ mit*

dem Tobit umgeben. Exempla id testantur, quod comedentes, bibentes, incedentes, iter facientes, & nihil mali expectantes, vel leui momento iaterierunt.

Hadrianus Papa dum aquam bibit à musca suffocatur, sedens in sella Eli. 1. Sam. 4. Nabal inter prandendum, 1. Sam. 25. Amnon filius David bibens, 2. Sam. 13.

Liberi Job. Hiob. 1. Fodientes turrim Siloah. Luc. 13. Ananias & Saphira, Act 5.

Heinricus Imperator sumens Eucharistiam veneno tollitur.

Vsus huius meditationis multiplex est.

1. Semper simus parati, 2. Pet. 3. v. 11. Matt. 24. v. 44.

Orandū. Vigilandū. Standū. Lumbi præcincti. Luc. 12. Semper anima (quam sic gestamus in manibus. Pl. 119. v. 109. Deo commendanda, Pl. 31. v. 6.

2. Stulti sunt qui à Mathematicis & Genethliacis, Chirromaticis, & ciusmodi diuinatoribus mendacibus volūt exquirere, quantum distent à morte: hoc est, vtrum diu sint superuicturi nec ne.

Quid si respondeat tibi vox illa, Luc. 12. v. 20. Stulte, hac nocte auferetur anima tua.

Quod si coram hominibus videatur vita longeva, sicut David post superatam hanc fugam diu superuixit, tamen coram Deo mille anni sicut vna dies, & sicut nox præterita, Pl. 90. v. 4. 2. Pet. 2. v. 8.

Ideo, *coram te*, inquit, instar palmæ dies mei, Pl. 39. v. 9. Et in morte non quæritur quamdiu vixeris, Syr. 41. in fine.

LII Videmus sanctos Dei non esse stipites, sine sensu, quibus perturbentur aut moueantur meditatione mortis calamitarum aut periculorum.

Nunquid ipse Christus exhorrescit mortem? Tristis est anima mea. Matt. 26. v. 38.

Sinit etiam illos Deus interdum experiri varias infirmitates: Quis infirmatur & ego non infirmor? 2. Cor. 11. v. 29. In Asia supra modum grauati, 2. Cor. 1. v. 8. At fidelis Deus non vltra vires tentat, 1. Cor. 10.

Vsus

Vsus
temerari
1. Cor. 13.
2. Ve t
mi prest
fratres, L
L. III
effundere
alioquin
38. v. 20.
quod Dau

Ingr
fatur aser

Hec qu
mici illius
probat, qu
diderit. De
patienter fe
tera hoc eti
pertingant,
tur Eliphaz
hominem se
gregias pro
gas. Talis
Vbi simil
nec faciat Do
ferantur in
horreum ret
excitimus.

Vsus 1. Hoc autem fieri permittit, vt nunquam simi-
temerarii, audaculi & præsumptuosi sicut Petrus, Matth
26. v. 35. nec plus tribuamus viribus nostris quam par est
2. Vt tales postmodum possint consolari eos qui in om-
ni pressura sunt, 2. Cor. 1. v. 4. Tu conuersus confirma
fratres, Luc. 22. v. 32.

L. III. Debent vehementer perturbati suum dolorem
effundere in sinum alicuius amici, aut Ecclesiæ ministri:
alioquin metus est ne absorbeantur à tristitia. Vide Syr.
38. v. 20. Man soll es herauß lassen/vnd nit in sich fressen.
quod Dauidi graue est, Psal. 39. v. 4.

F I N I S.

T H E M A III.

Hiob. 5.

*Ingredieris in senectute vegeta sepulchrum, & sicut in-
fertur aceruus tritici in tempore suo.*

D I S P O S I T I O.

Hæc quæ legimus verba sunt Eliphaz Themanitis, a-
mici illius Hiobis, qui in hoc capite multis argumentis
probat, quod Deus neminem innocentem vnquam per-
diderit. Deinde docet, quam bene Deus agat cum his qui
patienter ferunt calamitates ab ipso immittas. Inter cæ-
tera hoc etiam habet, quod tales ad senectutem vegetam
pertingant, & non ante tempus moriantur. Quamuis igitur
Eliphaz in hoc errauerit, quod Hiobum vult facere
hominem sceleratum, quia tanta patiatur mala: tamen e-
gregias profert sententias, veras & notatu maxime di-
gnas. Talis etiam hæc est vna.

Vbi similitudine egregia docet, quomodo senibus be-
nefaciat Dominus, si scilicet in ætate iusta & matura in-
ferantur in sepulchrum, sicut aceruus tritici infertur in
horreum tempore messis. Hanc primum similitudinem
excuciemus. Deinde subiiciemus locos communes.

Bbb 4 Textus.